

בס"ד

המזוודה לא תגיע יחד איתך

ליקוטי שמואל - נפלאות הבריאה

מלקט ועורך: ש. אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

הגיליון מופיע באתר 'לדעת' וכן ניתן לקבלו לאימייל מדי שבוע על ידי שליחת בקשה. , ל eisikovits1@gmail.com

058-4852-443

אודה לכם אם תעבירו את העלון לאנשיכם או כתובות של נציג עלון. אשמח לקבל הערות מחכימות ובל"נ אשתדל להתייחס אליהם. גם רשות להדפיס / לחלק / להעתיק / לשמור. - בשעת הצורך הרשות נתונה לאמור מהדברים שבעלון אף שלא בשם אומרם. אבל הבא להדפיס וידפיס בשם אומרם. יביא גאולה לעולם. כמו כן יש אפשרות לקבל כל עלון בכל שפה כמעט שתמצאו בתרגום של ווארד .

החיבור הראשון הופיע במסגרת

'מפעל ליקוטי שמואל'

"זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו"

בשעה טובה ומוצלחת, בסייעתא דשמיא, רואה אור ספר חדש ומפעים

ליקוטי שמואל – חומש בראשית

סוף מעשה במחשבה תחילה – לאחר שנים של עיון, איסוף, ליקוט ועריכה, יוצא לאור ספר ייחודי המאגד את מיטב הקטעים, המאמרים, הסיפורים והמשלים שהופיעו בעלוני פרשת השבוע בשנים האחרונות. דברי חן ושכל טוב, שנבחרו בקפידה וערוכים בטוב טעם, כדי להחיות את הלב ולהאיר את השולחן

- מתוכן הפרקים: רעיונות מאירי עיניים לפרשיות השבוע • משלים מעוררי מחשבה • סיפורים נוגעים ללב • פנינים להעשרה ולהעברה בשולחן שבת

מתאים ללימוד אישי, למסירת דבר תורה ולשיחה משפחתית

ערוך ומוגש בעמל רב על ידי הרה"ג שמואל אייזיקוביץ שליט"א

כרך ראשון על חומש בראשית – כעת למכירה במחיר שווה לכל נפש

להזמנה:

<https://dash.bookpod.co.il/product/2231>

מה הסיכוי שהמזוודה לא תגיע יחד איתך, או פשוט תלך לאיבוד?

למרות שהאנושות מנסה לטפל בעניין כבר 40 שנה, מזוודות עדיין מתעכבות, נפגעות בדרך ואפילו נעלמות. כמה זה נפוץ, למה זה קורה, ומה בהרגלים שלנו כישראלים חושף אותנו לצרה הזאת?

ניצן סדן

שלום, כאן הקברניט; לא תאמינו כמה שואלים אותי על מזוודות ומטוסים. אנשים רוצים להבין, ובצדק - אנחנו כבר במאה ה-21, ונהנים ממנעמי הטכנולוגיה; מתחת למיטה שלי חי רובוט חכם שמדי פעם יוצא עצמאית לשאוב אבק ולעצבן את החתולה. איך, איך יתכן שמזוודות עדיין הולכות לאיבוד? לטורי "הקברניט" הקודמים:

כבודו עולה למטוס משוכלל להפליא, עף 900 קמ"ש באוויר, נוחת בקלילות של בלרינה בלונדון - והכבודה שלו בכלל בדרך ללוס אנג'לס. אז היום נפרק את הנושא הזה טוב-טוב, ונראה מה הסיכוי של המזוודה שלכם ללכת לאיבוד, למה זה קורה, ואיך זה מתחבר להיסטוריה המטורפת של התעופה.

נתחיל בתכל'ס: תקלות מטען הן הרבה פחות נפוצות ממה שנהוג לחשוב, כשמסתכלים על הרמה העולמית (הרמה הישראלית היא סיפור אחר, תראו עוד רגע). לפי נתוני SITA, המזוודות יתעכבו באחת מכל 300-200 טיסות (תלוי ביעד, ברוב המקרים השיעור הוא 1 מ-200). ב-66% מהמקרים תגיע הכבודה האבודה אל הנוסעים תוך 48 שעות, ואחרי ארבעה-חמישה ימים יעמוד המספר על 90%.

באחת מכל 1,000 טיסות יהיו מזוודות שייפגעו או חלילה, ייפתחו - ובאחת מכל 2,000 טיסות תהיה מזוודה שתלך לאיבוד. התקלות הללו נדירות: למשל, ב-2025 תועדו 38.7 מיליון טיסות של חברות תעופה, בהן טסו חמישה מיליארד איש - ורק כ-24 מיליון תיקים התעכבו, נפגעו או נעלמו. עם כאלה מספרים, מי שנעלמת לו מזוודה? שירותן למלא לוטו; עובדתית, כמעט אין סיכוי שזה ייפול עליכם.

אבל מה אם כן? הסיכוי קטן, אבל בהחלט קיים ובהחלט ישבש לכם את הביזנס או הפלז'ר בגינו עליכם לאוויר בצינור אלומיניום. אז בואו נראה איך הבעיה הזאת עובדת, ונלמד מה בהרגלי הטיסה שלנו כישראלים מעלה את הסיכון לתקריות מעצבנות עם תיקים.

נתחיל בקצת היסטוריה: בראשית ימי הסטת הנוסעים, המטען טופל ידנית מקצה לקצה וזה עבד נהדר - אנשים מסרו מזוודה בצ'ק-אין, קיבלו תגית, סבל העמיס אותה לעגלה ומשם לאווירון. היו גם יחסית מעט נוסעים, כך שלא היה צורך במערכות אוטומטיות ושיטות משוכללות; אין שכל, אין דאגות.

בשנות השישים גדלו המטוסים, שדות התעופה, ומספר הנוסעים, וכאן נולד הצורך במערכות מכניות כמו מסועי מזוודות שיוכלו להעביר את הכבודה מהדלפק לטרמינל במהירות.

את בעיית המזוודות המתעכבות פגשה האנושות רק בשנות השמונים, לאחר שצצו הרבה מאוד שדות תעופה אזוריים שקישרו בין יעדים קטנים יותר, ונוצר מצב בו את התהליך הפיזי של העברת מזוודה צריך לעשות יותר מפעם אחת: טיסות קונקשן יצרו לחץ, סיבוכים ומרווחי טעויות בעייתיים.

פתאום התחילו שדות התעופה והחברות להתמודד עם מטען שעלה למטוס הלא נכון בגלל תגיות שנתלשו או הוזנו בצורה שגויה, סבלים לחוצים שהעיפו מזוודה ופגעו בה בטעות, ועם תביעות של נוסעים זועמים. בנקודה זו החל גם התייעוד של הפאשלות ונותחו הסטטיסטיקות הראשונות בתחום; שיעור תקלות המטען עמד על 8 מזוודות לאלף טיסות.

בניינטיז בא חידוש: החל מחשוב של מערכת תיוג המטענים והופיעו רכיבי אוטומציה ראשונים אשר צמצמו טעויות אנוש; שיעור הטעויות ירד ל-6.7 מזוודות לאלף טיסות.

הקפיצה הבאה הגיעה בתחילת שנות האלפיים, עם השקת מערכות ברקוד ששיפרו את הדיוק ומהירות הפעולה, ומספר התקלות ירד ל-5.3 לאלף. אבל התעשייה לא היתה מוכנה לשיעור הצמיחה במספר הנוסעים, ובאזור 2007 זינק שיעור התקלות ל-17 מזוודות לאלף טיסות.

שוב זעם הקהל הרחב, שוב הסתערו עורכי הדין על חברות התעופה והשדות, ושוב החלו שיפורים במערכות התיג, המעקב והבקרה של המטען.

תוך עשר שנים הושגה דיגיטציה מלאה של מערכת המטען בנמל התעופה; כשהמזוודה שלכם בשדה מודרני, היא מתפקדת כעצם חכם. לא פלא שכיום שיעור התקלות עומד על 4.9 לאלף טיסות - והוא צפוי להמשיך לרדת.

אבל תראו איזה קטע: עם כל המטוסים החכמים, הטרמינלים הגאונים וארבעים שנה של למידת הבעיה - היא עוד חיה, ובוועטת וצוחקת עלינו, בחוצפתה. תיקים עדיין מתעכבים, נפגעים, ונעלמים. למה זה ממשיך

לקרות? כי אין רק מערכת אחת שמטפלת במטען שלכם, אלא הרבה שמחוברות וכל נקודת חיבור היא גם נקודת תורפה.

עדיין קורה שמזוודה מועמסת למטוס הלא נכון או נפרקת למסוע החזרת כבודה בקצה השני של הטרמינל, בגלל תגיות שנתלשות או מודפסות רע ומשפיעות על ניתוב המטען; עדיין קורה שמטוס מחליף גייט ברגע האחרון בגלל אילוצים של החברה; עדיין מתרחשים סיבוכים בבדיקות הביטחון שמשאירות תיק חשוד בשדה בטעות; ועדיין קורה שמזוודה נופלת בשדה במקום לעלות לבגאז.

הרכיב האנושי גם הוא משפיע: למרות כל המחשבים, המסועים החכמים, החיישנים וכולי, מי שמסדר את המזוודה בבטן המטוס הוא בן אדם, וכך גם מי שנוהג בגורר עגלות המטענים. ותשמעו, לא הוגן לכעוס על הסבלים; זה צוות שעובד מאוד קשה, לרוב יותר שעות ממה שסביר או שפוי - וטעויות הן כורח המציאות. ושימו לב, חברות וחברים: ככל שהמסלול שלכם ליעד יכול יותר טיסות המשך, כך יזנק לו הסיכוי שמשוהו מכל זה יקרה דווקא לכם; כ-39% מכל תקלות המטען תועדו בטיסות קונקשן.

כישראלים, אנחנו חשופים לסיבוכי מטען משום שאנחנו מכורים לטיסות לחו"ל - גם כשיוקר המחיה דורך לנו על הצוואר, גם כשהבנק מתקשר יום כן, יום לא. ישראל ישראלי יתפשר בכיף על אורך המסלול ויקח חופשי טיסות המשך, אם זה יוזיל מספיק את החופשה שלו. וזה הרגל שבהחלט חושף אותנו לשיבושים ותקלות מטען למיניהן.

אז הבנו כמה סביר שהמזוודה שלנו תתעכב או חלילה תיעלם, מאיפה הגיעה הבעיה הזאת ומדוע היא עדיין קיימת. מה עושים בעניין? יש לי שלושה טיפים שיוכלו לעזור פה.

הטיפ הראשון קצת מובן מאליו: כשאפשר, טוסו עם כמה שפחות קונקשנים, ונסו בכל הכוח להימנע מקונקשנים צמודים. אתם יודעים, הנוסעים שחולפים על פניכם בריצת אמוק עם פרצוף דרמטי במורד הטרמינל, כי בין טיסה לטיסה יש להם חצי שעה? דעו שלפעמים הם יגיעו לאווירון, והמזוודה לא. ואמרנו: חלונות זמנים קצרים שמייצרים לחץ הם נקודת תורפה.

הטיפ השני קשור גם הוא לענייני זמן: אל תעשו את הצ'ק-אין למטען בדקה התשעים. ככלל, תמיד כדאי להגיע לשדה קצת לפני הזמן שחשבתם. ובכל מקרה, הקפידו להסיר מדבקות וברקודים ישנים מהמזוודות והתיקים. גם אם המערכות סופר מדויקות, אל תתנו להן סיבה לפשל.

הטיפ השלישי מדבר על תרחיש יום הדין: היו מוכנים למקרה בו התיק התעכב, ואתם עכשיו צריכים להסתדר יומיים בלעדיו. זה אומר שתיק הגב שאיתו עליכם לקבינה צריך להכיל תיק רחצה קטן, הלבשה תחתונה, וציוד שגרה כמו מטען ומתאם לשקע הקיר, תרופות שאתם צריכים ועוד.

בשורה התחתונה, בעיית התיקים המתעכבים אינה זרה לנו, ולמרות שטובי המומחים נלחמים בה כבר עשורים שלמים - כנראה שלא תיעלם לחלוטין. ולכן, חכם להיות מוכנים וערוכים, כדי שהשיבוש לנסיעה שלכם יהיה הכי קטן שאפשר. טיסה נעימה